

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Kadétok fizetésemelése.

Pécs, 1901. aug. 5.

Állami tisztviselőinknek helyzetük javításáért indított mozgalma — úgy látszik — mégsem lesz egészen hatástalan: emelik a hadapród-tiszt-helyettesek fizetését! Azt mondhatják ugyan erre az állam polgári tisztviselői, hogy nekik ebből semmi hasznuk sem lesz, de ebben talán mégis tévednek, mert nálunk a kormány, ha nem is mondja, de tetteivel igazolja, hogy előbbrevaló a katonai fizetésrendezés, a polgárinál s így a míg katonáéknak vannak kielégítésre váró igényeik, addig a polgári tisztviselők fizetésrendezése sorra nem kerülhet.

A mi tisztviselőink valószínűleg maguk is tudják ezt s azért emelik föl hangosabban kérő szavukat most, mikor a katonatisztek fizetése már ugy a közös hadseregnél, mint a honvédségnél jelentékeny emeléssel rendezve van, mert azt hitték, hogy most már elérkezett az ideje az ő követeléseik sorra kerülésének.

Ebben azonban csatlakoztak, mert ime a közös hadügyminiszter gondossága még egy oly hiányt fődözött fel, a melyet előbb a katonaságnál kell pótolni s ez a hadapród-tiszt-helyettesek helyzetének javítása. Igaz, hogy ezek a hadapródok voltaképpen nem is tartoznak a tisztikar állományába; igaz, hogy valamennyien még nőtlen gyerekek, akik potom pénzért kapnak a tiszti étkezőkben ellátást, a kaszárnyákban ingyen lakást, az államtól felszerelési járulékot s hazulról többnyire több-kevesebb zsebpénzt; igaz, hogy a hadapródi állás csak olyan időleges átmeneti állapot a végzett tanulmányok és a végleges alkalmaztatás között, mint a polgári hivatalokban a gyakornokok állása, csak hogy rövidebb ideig tartó és sokkal kevesebb költséggel és fáradtsággal elért állapot: mégis megesezt a szive a hadügyminiszternek rajtuk, s elhatározta, hogy besorozza őket is a tisztikar fizetési fokozataiba, s ennek megfelelően emeli javadalmazásukat.

Kapnak tehát a kadétok nyomban a hadapródiskola elvégzése után, a mely megfelel a mi polgári középiskoláink tanulmányainak, havi 120 korona fizetést, egy konyhából (!), előszobából és szobából álló lakást, vagy ennek megfelelő lakbért; a szolgálatba lépéskor pedig még a fegyvernem szerint 160 koronától 333 koronáig terjedő külön illetéket is. Lesz

tehát a csupán középiskolát végzett hadapródnak 1440 korona évi fizetése, megfelelő lakása vagy lakbére, a mely javadalmazástól távol áll az egyetemet végzett közigazgatási vagy bírósági gyakornok s a milyent pl. a vasuti hivatalnok nyolc gimnáziumi osztály, a vasuti tanfolyam és több hónapos gyakorlat végzése után is csak két-három év múlva érhet el, míg a hadapród-tiszt-helyettes 1—1½ év alatt megkapja hadnagyi kinevezését s így ennél is magasabb javadalmazását.

Azt mondhatnák erre, hogy az egész még csak tervezet, a melyre kár is tintát pazarolni, mert ha a magyar pénzügyminiszter olyan ridegen hurrogatta le a polgári tisztviselőket fizetésjavítási mozgalomukért, föl sem tehető, hogy a magyar kormány beleegyezését adja az ilyen zsebpénz osztogatáshoz, mikor a polgári tisztviselőket jogosnak és égetően szükségesnek elismert követeléseikkel is kénytelen az állam sanyaru pénzügyi helyzetére való utalással elutasítani.

Ez persze a polgári észjárás szerint van mondva, de tudhatjuk tapasztalásból, hogy ez a katonai dolgokban soha sem szokott érvényesülni. Amit a katonai észjárás kigondol, azt teljesíteni kell s teljesítve is lesz. A hadapródok fizetésemelésével is úgy áll a dolog, hogy a rájkszkrigszminiszter meg sem kérdezi a kormányokat, hanem amint a katonai kérdésekben mindig jól értesült Reichswehr jelenti, életbelépteti az egész fizetésjavítást még a katonai intézetek idej tanévének befejezése előtt, vagy is legkésőbb a legközelebbi szeptemberig.

És ezt bizvást meg is teheti, mert olyan eset nem is képzelhető, hogy az ilyen költségvetésen kívüli költsékezésért, a mely utóvégre sem fog milliókra rugni, csak a hajszála is meggömbölyjön a hatalmas hadügyminiszternek. A delegáció utólag majd szó nélkül tudomásul veszi a hadapródi ellátás tételénél felmerült tulajkiadást, mert hát a katonai fizetések megállapításába a magyar országgyűlésnek semmi beleszólása nincsen; ezt a költségvetés keretében elintézi szép barátságosan a delegáció.

További folyománya aztán a hadügyminiszter kegyes rendelkezésének az lesz, hogy hasonló módon megemeljük majd a honvéd-hadapródok fizetését is, mert azt csak nem tűrhetjük, hogy a honvédgyerekek rosszabb helyzetben maradjanak, mint a császáriak.

Míg ez mind meg nem történik, addig csak várjanak a polgári tisztviselők, bár sorra még a kadétok után sem fognak kerülni közvetlenül. Előbb jönnek majd még az új szerkezetű ágyuk, azután a hadsereg létszámának fölemelése: mind a katonai körök által már elhatározott, tehát feltétlenül teljesítendő követelések. Azután jön majd — sz obsitos huszár mondásaként — egy nagy semmi, akkor kerülnek majd csak sorra a polgári tisztviselők.

Hogy az obsitos huszár „nagy semmije” alatt mi értendő, azt eltalálni nem okozhat sok fejtörést, mert hisz az ágyupark megújítása s a hadsereglétszám fölemelése szükségképen fogja azt a nagy semmit maga után vonni az államkasszában. Majd ha ezt is fölváltja ott a polgárok véres verejtékéből összegyűjtött fölösleg, akkor beszélhetünk a tisztviselők helyzetének rendezéséről, ha csak időközben újra étvágyat nem kap valamire a tisztelt hadsereg.

Havi bucsu.

Pécs, 1901. aug. 5.

Havi bucsu.

— Pécs fogadalmi ünnepe. —

Évről évre áhitatos kegyelettel üli meg Pécs és környéke augusztus hó ötödikét, a Havi-Boldog-Asszony ünnepét. Fogadalmi ünnepe ez Pécsnek s a pestis idejéből maradt reánk. Atyáinknak nagyatyái fogadták ez ünnepet, ha a pestis elmúlik. És az Isten meghallgatta könyörgő szavukat. Hálából kápolnát építettek fel a havihegyre s a legkisebb porszemtől kezdve a legnagyobb kődarabig kezükben hordták fel az építéshez szükséges anyagokat. Így tartja a hagyomány. Ennek emlékére a bucsusok még a mai nap is köveket visznek föl a havi-hegyre s ez ősi szokás átszáll az unokákra.

Ez a nap Pécsen a legnagyobb bucsu, melyre közelből és távolból ömlik a nép. Városunk utcáin már tegnap láthatók voltak a bucsusok csapatjai. Lengő egyházi lobogók alatt jöttek távoli vidékekről a városba. Ide hajtja őket a vallásos kegyelet és vonzza valamennyit a Havi-Boldog-Asszony messzeterjedő nagy hire.

Már tegnap délután hullámozott a bucsusok serege a havi-hegyen s ott maradt azok nagy része az egész éjjel s imádsággal, szent énekek zengedezésével dicsőítették Máriát, imádták az Istent. A hegyormon, a kápolna körül a nap leszálltával felgyultak a gyertyák lángjai, miknek ezrét a hívő nép vallásos buzgalma gyújtotta fel. S a sötét, felleborított éjben a lángkoszoru levilágított a hegyről, a zsolozsmák dallamait messze elvitte a lengedező levégő.

MA
kedden

Józsi és Józsi

Pannonia-
kertben.

Ma reggel hat órakor a székesegyházból Kelemen László dr. kanonok, székesegyházi plébános vezette fel a körmenetet, melyben ezren s ezren vettek részt. A mint a körmenet megérkezett a kápolnába, rögtön nagy misét celebrált Kelemen László, fényes papi segédlettel s a mise után Kimmel Kamil, szent ferencrendi szerzetes magyarul a templom déli oldalán, Walter József, nemetüröghi plébános németül a templomban s Jakics Szilveszter, nyug. plébános horvátul mondott szentbeszédet a templom éjszaki oldalán. Ennek végzetével a körmenet, melyben a város összes papsága részt vett, kilenc órára visszajött a székesegyházba.

A havi-hegyi kápolnában a délelőtti folyamán még tíz órakor ünnepélyes nagy mise volt. Délutáni három órakor litánia volt s ötkor áldás.

A hegyen persze a bábosokon kívül más mesteremberek s elárusítók is sátor-várost feszítettek ki, melyek alatt tolongott a nép szüntelenül. Százados szokás ez itt.

Városi ünnep lévén, a városi hivatalokban ma délután nem dolgoztak s a város-templom állásain szünetelt a munka.

A bucsusok délután kezdtek lejönni a hegyről s csoportokra oszolva, körmenetben mentek haza s hangos énekszóval magasztalták az Isten Anyját, kinek tiszteletére messze földről ide fáradtak.

Hírek.

Pécs, 1901. augusztus 5.

Háztiúznézés a XX. században.

(Egy amerikai házasságközvetítő legújabb olyan albumokat készített, ahol a leányok arcképe helyett a hozományokat jelző összeg van felírva.)

Házasságközvetítő: Foglaljon helyet fiatal barátom, rögtön választunk egy megfelelőt. Ön ugyebár 10.000?

Az ifju (hebegve): Én . . . én? Én tudtommal orvos vagyok, soh' sem voltam dollár.

H: Jó, jó, minek ez a felesleges beszéd, nálam az emberek egyszerűen csak mint számok szerepelnek. A férfi évi jövedelme, a leány hozománya szerint.

Az ifju: Áh, áh, ez érdekes. Hát igen én 10.000 dollár vagyok s szeretnék egy megfelelő hozományt, csinos, elmés leánykával megismerkedni.

H: Szóval Ön nőül akar venni 50 - 60.000 dollárt. Ime itt van ez a kis szőke 52.000, vagy ha a barnát szereti, bemutatom a 64.000 nek.

Az ifju: A szépségre nem helyezek különös suijt . . .

H: Helyes, akkor megismerkedünk a 70.000 el, igen kedves hölgy, művelt és szépen zongorázik.

Az ifju: De a családját is szeretném ismerni.

H: Óh legyen nyugodt, igen előkelő család. Apja az öreg 20 000 városi tanácsos, anyja a finom és kedves 40.000 őnagysága. 10 jótékony-egylet elnöknője. Nagyatya a derek 15.060 nyugdíj s nagyanyja a 2500 hold ingatlan, rajongással szeretik a leánykát, néhány év múlva elhalnak s ráhagyják egész vagyonukat.

Az ifju: És egyetlen leány?

H: Két fitestvérje van, az idősebb 12.000, a fiatalabb 3000 s egy huga, a kis gesztenye barna haju 40.000, ez még 14 éves.

Az ifju: A feltételek kedvezők, csak nem tudom, hogy én megfelelek-e?

H: Azt hiszem igen. Legutóbb ugyan megkérte a leánykát egy 12.000 és 3000 uti átalány, de ő nem szereti a kereskedőket Kijelentette, hogy inkább megy nőül egy diplomás 8-10.000 hez.

Az ifju: Óh ha ő engem ajándékoz meg szívével, gazdagon viszonzom szerelemmel, hűséggel.

H: (tündödvé): Hűség . . . sziv . . . szerelem? Ezek a kopott pénzek rég kimentek a forgalomból.

Napirend 1901. augusztus 6-án.

Naptár: kedd, augusztus 6. — Róm kath. r. Urunk színvált. — Prot.: Urunk színv. — Görög-kel. (jul. 25.) Anna. — Zsidó: Ab 21. — Nap két 4 óra 29 perckor; nyugszik 7 óra 8 perckor. — Hold két este 9 59 perckor; nyugszik délben. — Hold van a földközélpben délelőtti 9 óra 2 perckor.

Időjelzés: A központi meteorologiai intézet jelzése szerint: enyhe idő és helyenkint csapadék várható.

Értekezlet a lóverseny állandósítása érdekében a vármegyeházán d. e. 10 órakor.

— (A honvédelmi miniszter jubileuma.) Baranyavármegye nyári közgyűlése tavalevőleg elhatározta, hogy báró Fejérváry Géza honvédelemügyi m. kir. mi-

nisztert közszolgálatának félszázados évfordulója alkalmából fölratilag üdvözli s e fölratot küldöttségileg adja át. A küldöttség vezetésével és megalakításával az alispánt biztat meg a közgyűlés, kimondván egyuttal, hogy a kik a küldöttségben részt kívánnak venni, július hó 25-éig jelentkezzenek az alispánnál. A küldöttség immár összeállitva lévén, az alispán köriratban értesítette a küldöttség tagjait, hogy a jubiláns miniszter augusztus hó 15-én fogadja vármegyénk küldöttségét s hogy a küldöttségi tagok találkozási helye Budapesten, a »Vadászkürt« szálló kávéházi helyisége, ideje augusztus 15 ének délelőtti 11 órája.

— (A mohácsi vész évfordulója.) A mohácsi vész évfordulóján a kálvária emlékkápolnában tartandó egyházi emléktünnepélyen Kain Ábel báttaszéki kaplán magyarul, Scharfenberger János püspöklaki plébános németül és Zsivkó Mihály patrievcei segédlelkész horvátul fog szónokolni.

— (Áthelyezés.) A m. kir. igazságügyminiszter Klie János, lengyeltóti kir. járásbirósági végrehajtót a szigetvári kir. járásbirósághoz helyezte át.

— (Labdarugók versenye.) A Tetyén vasárnap, folyó hó 11-én délután 5 órakor Foot-Ball mérkőzés lesz a »Mohácsi Tornaegylet« és »Pécsi Athletikai Club« csapatai között. Belépő-díj 1 korona (ülőhely). Deák- és gyermek-jegy 40 fill. Jegyek előre Fürst Lipót nagytözsdejében (Széchenyi-tér) válthatók.

— (Jelentés a vizről.) A Tetye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 4-én reggel 6 órakor a tetyei vitzartóban 975 kb., az ellentartóban 975 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1085 köbméternek találtatott. — F. hó 5-én reggel 6 órakor a tetyei vitzartóban 1000 kb., az ellentartóban 1010 kb. viz volt; hozzáfolyás 24 óra alatt 1085 köbméternek találtatott.

— (A Pécsi Kath. Legényegylet kerti ünnepélye.) Tegnap tartotta

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Visszaemlékezések az 1848/9-iki szabadságharc idejére.

(A Singer-testvérek.)

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Irta: Bogyó A.

Azt mondja Szerkesztő Uram, hogy nagy érdeklődéssel veszi a színészéletből merített karcolatokat, de írjak néha ama nagy időkről is, mint annak egyik élő tanuja és harcosa egy-egy reminiscenciát, hisz oly nagy és dicső volt az a 48/9-es szabadságharc, hogy azokban történt legkisebb mozzanatok is érdeklél birnak a mai nemzedék előtt s lapjába, mint azon eszméknek hű fentartójába, legjobban illenek ama nagy idők eseményeinek fel-fel frissítései.

Nos tehát igaza van Szerkesztő Uramnak. Megadom magamat. Elismerem igazságát. És mégis vannak némi kifogásaim fellevései ellen.

Lássá Szerkesztő Uram! mi ugy el vagyunk szontyorodva 48-as honvédek, hogy ma-holnap azt is eltagadjuk, hogy azok voltunk, éppen ugy, mint a Bach-világban. Akkor zárva

volt az előmenetel ajtója minden 48-as honvédnek. S ennek is megvolt az alapos oka, még csak haragudni sem lehetett érte. Hogyan kívánhatták azok a 48-as vagyontalan, szolgálatot, hivatalt kereső honvédek, hogy előttök ép ugy nyitva legyen az alkalmazhatás tere, mint azok előtt a bárányok előtt, kik a nagy harcban visszahuzódtak, szemlélők, vagy talán az alkotmány mellett küzdők ellenségei is lehettek. Ezek joggal követelhatték a maguk részét, mert érdemeket szereztek a hatalom előtt, míg a 48-asoknak hallgatni, tűrni kellett egy jobb idő reményében.

Ez a jobb jövő reménye talán be is következett. S volt idő a 60-as évek elején, mikor megfordult a világ sorja. Akkor érdem, tisztesség, hazafias erény volt, kirukkolni a 48-as honvéd névvel. — Fel is használták a proletárok egész a csömörítésig. Annyi 48-as elősdi volt, hogy annak az Isten a megmondhatója. Bezzeg előálltak most a kirugott Bach-huszárok és ugyancsak iparkodtak az eltagadott 48-as honvédségüket ugy a hogy — beigazolni.

S a magyar társadalom, a mily előszertettel, felkarolással fogadta a 48-as honvédek mozgalmait a 60-as évek elején, lassankint nagyon is eltelt velük ugy, hogy ma napság teljeseen napirendre tért felettük.

Ez az oka, édes Szerkesztőm, hogy nem is igen szeretek ama nagy, és mult idők

Visszaemlékezéseibe hatolni s azokat lefotografálni, mert nem mindenkinek kedves ez a kép a mai világban. Matriális most az élet, az idealizmus lassanként kihalt még az ifjuság lelkéből is. De mert ezt általánosságban állítani még sem lehet: vannak még lelkes ifjak, kik a multban és a szép multért fel tudnak hevülni. Különösen az itt leirt eset, midőn két izraelita hőselkü ifjunak a haza iránti és testvéri szeretetüknek oly megrázó példáját olvassák, elmélkedni fognak az akkori fiatal-ság lángoló szeretetéről, meghatva teszik le a lapot kezükből, melynek legalább az az érdeme volt, hogy közleményével hasonló érzelmre gerjesztette a fiatal olvasóját.

Legyen meg tehát Szerkesztő Uram akaratára. Megkezdem az I. Visszaemlékezéseimet a Singer-testvérekről.

* * *

Hányszor, de hányszor hallottam ama súlyos vádat, hogy az 1848/9. szabadságharcban a magyar izraelita honfiak alig vettek részt. Egy-egy besorozott, ha találkozott is, de önkéntes harcos vajmi kevés volt.

Még ha igaz volna is ez a vád, a mint-hogy nem igen ugy van, ugyan mi lelkesithette azt a szegény zsidót arra, hogy ott hagyja fiatal feleségét, apró gyermekeit s ő a kenyér kereső kardot kössön oldalára, vagy puskát vegyen a kezébe s álljon be honvédnek, tegye kockára életét a hazáért? azért a ha-

a Kath. Legényegylet kerti ünnepélyét saját helyiségében szépszámú közönség jelenlétében, mely ugy anyagi, mint erkölcsi tekintetben szépen sikerült. Kedélyes lesztelenség jellemezte mindvégig a mulatságot, mely a kora reggeli órákig eltartott. Az ünnepélyt az egyleti dalárda éneke nyitotta meg, mely *Borsy* György énektanár vezetése alatt több ének-számot adott elő. zajos tapsra ragadva a közönséget. Kezdetét vette ezután a tánc, melyben a fiatalság töle telhetőleg kitett magáért. Az első négyest mintegy ötven pár táncolta. — Az ünnepély egyik pontját a tekeverseny képezte, melyben az első díjat (egy zsebórát) *Staub* Imre, a másodikat és harmadikat *Szabó* József nyerte meg. Kilenc órakor megkezdődött a márványszobrok bemutatása. A közreműködők rászolgáltak fáradozásukkal a közönségnek tapsokban nyilvánuló elismerésére. A befejezés után újra táncra perdült az ifjúság s a mulatók csak a kora hajnalban távoztak a szép mulatság bizonyára kedves emlékeivel. — Felfűzettek: Weissenberger N. 20, N. N. 40, N. N. 40 fill. N. N. 1 kor. 20 fill., N. N. 40 fill., Meisner N. 60 fill., N. N. 40 fill., N. N. 20 fillért, mely adományokért ezután is köszönetet mond a rendezőség.

— (Eljegyzés.) *Konrad* Ádám, a pécsi Kath. Legényegylet dékánja, eljegyezte *Magyar* Luciát Pécsen.

— (Népgyűlés.) Tegnap délelőtt 10 órakor a pécsi szociáldemokrata-párt népgyűlést tartott a gyár-utca 7. számú vendéglő udvarán. A népgyűlés elnöke *Parcsika* József, alelnöke *Farkas* József volt. A napirenden a közszabadság Magyarországon és a képviselőválasztások közeledése volt s ehhez a két tárgyhöz *Szabó* József, *Riss* Tamás, *Végh* József, *Mitlovics* József, *Heil* Péter és *Pintér* Tivadar szóltak hozzá. A népgyűlés rendben folyt le és déli 12 órakor ért véget.

— (Az Engel-fürdő vize.) Lapunk vasárnapi számában hirt adtunk arról a titkos feljelentésről, a mely szerint a siklósi országúti 52. sz. bérház mosókonyhájának vízvezeteki csapjából egy földalatti vezeték

át az Engel-féle fürdőbe vezetik a városi vízvezeték vizét s említettük azt is, hogy a városi főmérnök meglesvén ezt a manipulációt, konstata, hogy a feljelentés minden részében való és igaz. Mint most értesülünk, a főmérnök az említett bérház magán vezetékét csakugyan nyitva találta s a mosókonyhában gummicövet is talált, de hogy a vízvezeték ki nyitotta ki, s a vizet ornét hová vezették, azt az eddigi vizsgálat még nem derítette ki. Engel gépésze — ugyaris — tagadja, hogy ő nyitotta ki a vízvezetékét s hogy a vizet a fürdőbe vezette volna. Az sem felel meg a valóságnak, hogy a bérház mosókonyhája és a fürdő között titkos földalatti vezeték léteznék, melyen át a városi vezeték vize a fürdő tartán, ábr juthatna, mert a fürdő nagy medencéje és az említett mosókonyha közt oly nagy a fekszinti különbség és oly nagy távolság van, hogy a kérdéses összeköttetést nem a föld alatt, hanem a közbeeső háztetők felett kellett volna létesíteni. Abból a mosókonyhából csakis egy mellette levő kis viztartányba (nem fürdőbe) lehetett volna a vizet vezetni, mely a kádfürdőbe szolgáltatja a hidegvizet; ez a vízszükséglet pedig a meleg napokban, mikor mindenki a hideg fürdőt keresi fel, elenyészően csekély. A fürdőt különben is évtizedek óta akkor is, mikor a városi vízvezeték bővelkedik a vízben, állandóan két kitűnő magánkut látja el elegendő mennyiségű vízzel s így alig tételhető fel, hogy a siklósi országúti bérház vezetékével üzött visszaélés összeköttetésbe lenne hozható a fürdő vízszükségletének tilos módon való fedezésével. — Hogy az említett bérház vezetékével üzött visszaélés milyen körülmények között, ki által és milyen célból lett elkövetve, azt a megindított vizsgálatnak feladata kideríteni, melyet maga a fürdő tulajdonosa, kit gépészenek állítólagos visszaélése legjobban fölháborított, kért megejteni, mert arra magyarázatot, ha csakugyan megtörtént volna, a fentforgó körülmények között maga sem talál. Ennyiben áll a fürdő tulajdonosának szereplése ez ügyben, a melyben nem is került az ő kihallgatására a dolog,

Feltűnt ugyan már akkor is egy egy nemesi birtok bérleje is, de orvosi pályán kívül más köztisztviselői pályára nem léphetett.

El volt előle zárva a vármegye szolgálata, el a kir. kincstáré is.

Nos, ezeknek illetéknépeni állapota mellett az a falusi zsidó legény nem nagyon lelkesedett a harc tüze iránt, az bizonyos és mégis voltak biz' ott a honvédek sorában számarányuk, illetve népességükhöz megfelelően ebből az osztályból is. A műveltebb és gazdagabb zsidó pedig, a ki tudta, hogy a 48 as törvények minden polgárának egyenlőséget biztosítottak, ismétlem ezek a művelt zsidó családok szinte demonstráltak azzal, hogy a szabadságért készek küzdeni, vagyonuk és fiaik feláldozásával is.

Hallottam ugyan elégszer azt is, hogy a szabadságharc lezajlása után a magyar zsidóság az akkori önkény hatalommal felette sympatirozott.

Nos, édes Istenem, van-e ezen valami csodálkozni való? Ha mindjárt ugy volna is. De ez sincs egészen ugy, mert a műveltebb és vagyonosabb zsidók, n gy-bérlek, nagy lökereskedők, a kik közvetlen érintkezésbe voltak a nemesi osztálytal, éppen ugy busultak a nemzet sorsa felett, mint a passzív helyzetben levő összes magyarországi birtokos intelligencia. Hogy azonban az az egyszerű batyval

mert mihelyt arról értesült, elment a város-házára és ott a főmérnökkel találkozáván, ugy őt, mint a helyettes polgármestert maga kérte fel a legszigorubb vizsgálat keresztüvitelére.

— (Országos vásár.) Váratlanul kedvező idő lett a havi országos vásárunkra. A nagy forróság megszűnt s enyhe, bár borongós idő volt már tegnap és ma is, A vásáron azonban bár sok a nép és elég nagy a kereslet, a kínálat csekélyebb és az árak elég magasak voltak. Ez áll állatvásárunkra is, a hol különösen lovak és szarvasmarhák jó áron keltek. A vásár rendjét mi sem zavarta meg; se tolvajok, se részegek nem okoztak nagy bajt eddig a rendőrségnek.

— (Az ujoncszállítás költsége.) A belügyminiszter egyik legutóbbi leiratában tudatja a vármegyével, hogy a ujoncszállítások alkalmával megfigyelés, vagy valamely állítólagos fogyatkozás megállapítása végett katonai kórházba rendelt álláskötelesek utazási, élelmezési és ápolási költségeit kölcsönös megállapodás folytán javadalmazása terhére vállalta el. Utasítást ad továbbá az ezen költségeknek ki által leendő viselésére és behajtására.

— (A Vilmos-utcai galambok.) Amor isten, Vénusz asszonynak ez a Don Juan-hajlamu, hűséges csatlósa már megint galibát csinált. Dacára a nálunk kellemetlenkedő örületes hőségnek Amor isten nem tért meg a kánikula nagy-pihenői közé, hanem a maga lenge kosztümjében ráadta magát a szivvadászatra. Ugy látszik, a közeli napokban ez a pajkos legényke be sem tartotta a lovagias huszonöt lépés disztancot, hanem oly közlelő talált egy fehér szárnyu fiatal galamb felé löni, hogy nyila mélységes sebet ütött a gyenge galambszíven. De amint Amor isten sebet lö, régi szokása, hogy pajkos mivoltával mindjárt orvosságról is gondoskodik s hirtelen egy csinos, begyes him galambot adott ápolónak a megsebzett kis galamb mellé, s tegnapra aztán annyira meggyógyult a fehérszárnyu sebesült, hogy vidáman elszállt ápoló párjával messze messze fel a felhők közé, el oda, hol nincsenek irigy emberek, hol szerelmesen édes turbékolásban tölthetik napjaikat. Így csiripelik ezt az indiszkrét, kíváncsi verebek a Vilmos-utcában, hol egy öreg anyóka busul a fészkeből oly váratlanul kiröppent fehérszárnyu kis galambu tán.

házaló zsidó, kinek a 40-es években egy-egy községben, sőt némely copfos rendezett tanácsu városban is, még csak meghálnia sem volt szabad, hanem lesve a nap lementét, lélekszakadva kellett falujába, családjához sietnie, mert nem volt hely számára, mert még ahhoz sem volt joga, hogy az anyaföld hantját a feje alá tehesse vánkos gyanánt, bizony szívesen látta a világnak ama megváltozását, hogy a hatalom egyforma mértékkel mérí az igazságot annak az oligarchikus nemesnek ugy, — a kinek ő eddig csak udvari bór-vásárló zsidója volt, — mint a parasztnak, zsidónak, egyaránt.

Voltak egyes felfuvalkodó zsidók a Bach világban tagadhatlanul, a kik a „csak azért is” felfogásuknál fogva tüntetőleg éreztették a nemesi osztálytal, különösen a vármegye előbbeni uraival, hogy most már »hátrább az agarakkal», »én is vagyok olyan legény, mint te» stb. — de ez a magyar izraeliták nagy tömegével arányban, számba sem vehető.

De hát hol is elkalandozott az én tollam? Hisz' én nem korszakot, hanem egy nagy korszaknak csak egy megható epizódjáról akartam beszélni?

Mondjuk hát el:

(Folyt. köv.)

záért, mely neki eddig csak *ssabad* levegőt adott, de szabadságot nem.

Ki tanította ki azt a fiatal edzett, honvéd harcosnak bevaló házaló falusi zsidót 47/48-ban, hogy azok a 48 as törvények, a melyeknek megvédésére a nemzet fegyvert fogott, majd őt is a haza közös egyenlő polgárává fogják bekebelezni.

Hisz a mai nemzedéknek fogalma sincsen, milyen árva, magára utalt, kizárt kaszt volt a magyar zsidóság 48 előtt.

Csak nemesi Kuriákon, nemesi birtokon telepedhetett le, mert a nemes ember az ősiség kivételével tehetett birtokával azt, a mi neki tetszett. Helyt adhatott fundusain annak, a kinek akart. Innen van, hogy a régebbi időkben számos zsidó családot sok nemes községben találtunk, míg a jobbágy községben elvétve egy-egy mézáros, a ki egyuttal korcsmáros is volt, telepedett le és küzdött az élettel.

A nemes községben telepedett zsidó, a ki csupán kereskedésre volt utalva, járta be azután a vidéket, különféle portekáival és tartotta fenn családját.

A módosabbak gyapju, ló és gabonakereskedéssel, a kevésbé módosabbak ki kocsin, talvigán, vagy a hátán vászon és ruhahemű portekával s többen kis kazános pálinka főzéssel foglalatzkodva, csonttal, rongyokkal kereskedtek.

— **(Késelő gazda.)** Gerdenics János és Panta János hosszuhetényi lakosok a napokban borközi állapotban összeveszttek egymással a falu korcsmájában. A vitakozás nem sokáig tartott, mert a két ember csakhamar verekedésre fogta a dolgot, melynek során aztán Gerdenics János kést rántott s azzal oly súlyosan sebesítette meg Panta Jánost, hogy az eszméletlenül összerogyott, sérülése azonban nem életveszélyes. A késelő gazdát feljelentették a bíróságnál.

— **(Verekedő aratók.)** A napokban — mint értesülünk — az arató munkások összeverekedtek a m. peterdi pusztán az urasági cselédekkel. Hir szerint akként történt a dolog, hogy az aratók közül egynehányan a kialakított bérnél többet követeltek s miután ezt a gazda kiadni vonakodott, hangos szitkokba keltek ki az uraság ellen, kit a cselédek védelmükbe vettek. Így aztán csakhamar általánossá lett a veszekedés, melynek során Berta Simon és Paj Mátyás m. peterdi pusztai cselédek, valamint Böröc Márton vékényi és Vercsi László aratók sérültek meg súlyosabban. A verekedők ellen megtették a feljelentést.

— **(Bizottsági ülés.)** A város közigazgatási bizottsága csütörtökön, folyó hó nyolcadikán délelőtt 10 órakor tartja a városháza közgyűlési termében augusztushavi rendes ülését.

— **(Tüzek a vidéken.)** Mint értesülünk, az elmúlt éjjel a vidék két községében tűz volt. Baranya Kassán Beck Ádám ottani lakos házának teteje gyuladt ki, melytől rövid idő alatt az istálló és egy vele szomszédos gazdasági épület is tüzet fogott. A tüzet csak két órai fárasztó munka után sikerült lokalizálni. — A másik tüzeset Belvárdon történt, hol Király József, ottani lakos szűrűjén támadt a tűz, melynek nagyobb mennyiségű gabona esett áldozatul.

— **(Megütötte a szél.)** Mint benünket értesítenek, Megyeri János, hercegszöllösi lakos tegnap délelőtt látogatóba igyekezett egyik falubeli szomszédjához, midőn utközben hirtelen megtántorodott és összerogyott. A megejtett orvosi vizsgálat szerint a hatvan esztendőes ember, ki beszélőképeségét is elvesztette, féloldali gutaütést szenvedett.

— **(Eltűnt asszonyok.)** Mint értesülünk, ifj. Hartung Józsefné szül. Schubert Borbála, nagybudméri lakosnő néhány hét előtt hazulról nyomtalanul eltűnt s azóta oda vissza nem tért. Az eltűnt asszony hozzátartozói rokonuk személyleírását a következőkben jelentették be a hatóságnak: Termete közép, haja, szeme, szemöldöke fekete, szája rendes, orra hegyes, arca kissé himlőhelyes. Eltávozásakor barna és vörös színű, németes öltözetet viselt. — Máté Józsefné, született Balázsovics Julia, dunaföldvári születésű, 60 éves r. kath. házvezetőnő, a budapesti Aranykéz-szállodából eltávozván, azóta vissza sem tért s a székesfőváros területén föltalálható nem volt. Személy leírása: beszél magyarul, németül; termete közép, testalkata sovány, gyenge, arca hosszukás, arcszíne halvány, haja őszes, gesztenyeszínű, homloka rendes, szemöldöke szőkés, szeme kék, orra, szája rendes, fogai hiányosak, álla kerek. Ruházata: sötétkék ruha, fekete gallér, sötétkékes fejkötő. Különös ismertetőjele: jobb válla magasabb.

— **(A fürdés áldozata.)** Több hercegszöllösi lakos a napokban elment az Albertfalvi melletti tóba fürödni. Stojanovics Mi-

hály a tavat át akarta uszni, de mivel gyenge uszó volt, elmerült a tóban és fölszínre sem jött többé. Társai, mivel nem tudtak uszni, nem mertek segítségére menni.

— **(A konfetti helyett.)** Mondanunk sem kell, hogy a mi különböző nyári és népmulatságainknak — bizonyos körökben közkedveltségnek örvendő »programm-pontja«: a konfetti-dobálás, nem tartozik a legkellemesebb szórakozások közé, mert a furcsán kifejtett esztetikai érzék mellett egy jókora adag birkatürelem kell ahhoz, hogy valaki gyöngéd enyelgést találjon abban, ha egy csomó különféle színű papirszelettel öntik tele a szemét, száját. Nos hát elmondhatjuk, hogy a mi különböző mulatságaink eme obligát papir-esője a »stelázi papir« gyártók nem esekély keservére szünetében van, s helyét elfoglalta a papirlabda. Nem egyéb ez az öregebbek játékszere, mint egy csomó, színes selyempapírban jó keményre nyomkodott ujságpapír, melynek tetejébe egy kis gummi-zsinort tesznek, minek az a célja, hogyha az ember eldobja valaki felé ezt a lapdát, az a gummi-zsinor segítségével visszaugorjék a dobó markába. — Tehát megvan már a konfetti helyettese s most oly helyeken, ahol a nép, az istenadta nép mulat, valóságos csatározás folyik ezzel a papirlabdával. Tegnap az első nagyobb csata a balokányi fürdő körüli »ligetben« játszódott le, hol bizony alapos kis képen törüléseket és hátbapuffogatásokat kaptak azok is, kik nem voltak a »pártiban.« Miután éppen ezt, a balokányi-tó körül levő ligetet az Abbáziába rándulók közül sokan átjáróul használják, hogy legalább azon a darab uton árnyékban mehessenek, jó lenne, ha a rendőrség gondoskodnék ennek a legújabb játéknak betiltásáról, mert elvégre a sétáló és kiránduló közönség nem tartozik túrni, hogy vihogó szobacicák és marcialis bakák a maguk »lapda-firtje« közben képen üssék és hátha puffogtassák!

— **(Agyonvert legény.)** Az Eszék melletti Rétfalu község határában — mint értesülünk — a napokban Kiss Stevo eszéki kocsislegényt vértől elborítottan, halva találták meg az országuton. Mint a megejtett vizsgálat kiderítette, a legényt doronggal ütötték agyon ismeretlen tettesek, valószínűleg boszúból, miután a halott zsebében a vizsgálatot megejtett közegek harminc korona készpénzt és egy ezüst órát láncsal találtak, tehát a rablógyilkosság esete nem forog fenn. A tettesek után megindították a nyomozást.

— **(Tüzek.)** Schummer György szénakazalja a mohácsi szigeten kigyuladt és miután senki sem volt közelében, teljesen elégett. Atulajdonos az öt ért káresetről csak másnap nyert tudomást. Az elégett széna értéke 150 kor., a kár azonban megtérül, mert a széna biztosítva volt. A csendőrség följelentette Schummert, kit avval gyanusít, hogy a tulnag értékre biztosított szénáját önmaga gyújtotta föl. — A Mohács volt urbéres közönségének tulajdonát képező Harci Zátony nevű erdőnek a Duna partján levő s fiatal dugványokkal beültetett részébe ismeretlen egyén tüzet dobott s ez által futó tűz támadt, minek következtében 96 négyszögölnyi területen a dugványok elégték. Csakis az erdőszolga éber figyelmének lehet köszönni, hogy nagyobb kár nem történt. Ilyen sajnós eset már többször fordult elő a szigeten, a miért is a járási főszolgabíró utasította a szigeten állomásozó csendőrőrsöt, hogy a tettest a legereélyesebben nyomozza. Sombereken félrevert harangok zugása verte fel a falu csöndjét. Lorenz János bognármesternek szalmatető-

hazához hozzáépített, ugyancsak szalmatető-s istállója gyuladt ki. A falu lakossága csakhamar a helyszínen termett és emberföltöti erővel iparkodott a tüzet — nem oltani, mert néhány perc alatt a lakóház teteje is lángban állott, hanem — lokalizálni. Mert nagy volt a veszély. Az égő ház közelében levő udvarok keskeny volta miatt az épületek közel vannak egymáshoz s bár a lakóházak jobbára cserépletősek, de az azok végén levő istálló- és pajtaépületek szalmával vannak fődve s így nagyon lehetett tartani tőle, hogy a nagy szárazság és hőség folytán — mert Sombereken hónapok óta nem volt eső — a szalmatetők a tűzokozta hőség következtében is kigyuladnak. De szerencsére a lakosság önfeláldozó munkájának és fáradozásának sikerült a tüzet lokalizálni. Lorenz János háza és istállójának tetőzete leégett ugyan, de alig szenvedett nagyobb kárt, mert épülete 700 koronára volt biztosítva. A tűz keletkezési oka ismeretlen. — Mint értesülünk, Gép Józsefné r.-petrei lakosnő házában tegnap éjjel tűz ütött ki, melynek egy az udvaron levő kis ideiglenes épület esett áldozatul. A tüzet — melynek keletkezési okának kiderítése végett megindították a vizsgálatot — aránylag rövid idő alatt sikerült eloltani. A kár jelentéktelen.

— **(Súlyedt a hőmérő.)** Mintha az égiek Jupiter Pluvius elnöklété alatt elhatározták volna, hogy lehetőleg kompromittálni fogják Falb urat, az időjós által a folyó hó második felére jövendőlt hősúlyedés már bekezdett most. Negyvennyolc óra óta már csak megkönyebbülten lélegzenek nálunk az emberek s a hűvösebb időjárás beállta fölötti örömeiknek nem is mernek hangos kifejezést adni s csupán nem panaszkodnak, mint a nálunk honolt örületes hőség idején. Tegnap husz, később tizennyolc, majd az esti órákban tizenhat fokra szállott alá a hőmérő s nálunk ma is alaposan be volt borulva az ég, úgy, hogy a napot ma is oly erős felkőköpeny takarta, hogy nem kellett a hőség miatt panaszkodni.

— **(Ellopott ékszerek.)** Szalóky János, m. peterdi lakos panaszt emelt a községi előjáróságnál, hogy szekrényéből egy kis faládában tartott, körülbelül száz korona értékű ékszereit a ládával együtt ellopta valaki. A tolvaj után megindították a nyomozást.

— **(Új állomásfőnök Mohácson.)** A mohács-pécsi vasut mohácsi állomásának közkedvelt, népszerű főnöke, Sperl Márton egészségi okokból folyó évi október hó 1-ével a jól megérdemelt nyugalomba vonul. Azonban addig is szabadságon van. Helyébe a vasuti igazgatóság Jilly Gyula, villányi vasuti tisztet nevezte ki mohácsi állomásfőnökké.

— **(A cigányügy rendezése.)** A belügyminiszter körrendeletet küldött a törvényhatóságoknak a cigányügy rendezése tárgyában. A miniszter leiratában hangsúlyozza, hogy a cigányügy egységes rendezése már folyamatban van. Addig is azonban, míg a munkálatok elkészülnek, utasítja a vármegyét, hogy a járási főszolgabírók — a vármegyebeli csendőrszakaszparancsnokságok s az egyes községi előjáróságok meghallgatásával állapítsák meg értekezletileg azokat a rendszabályokat és óvintézkedéseket, melyek a cigányok garázdalkodásainak meggátolására legalkalmasabbaknak látszanak s azok végrehajtása iránt azután saját hatáskörükben intézkedjenek.

— **(Megszökött tolonc.)** Szakács József gyönki illetőségű napszámost a budapesti rendőrség hazá toloncolta, de utközben a sárbogárdi vasut állomásnál megszökött, s eddig nem sikerült megtalálni.

— **(Elcsipett tolvaj.)** Szederkényben Pets József lakásába — az udvarra nyíló ablakon át — behatolt egy ismeretlen tolvaj, ki a szobában levő szekrényt saját kulcsával kinyitván, kivett abból 30 kor. készpénzt és néhány darab fehér- és ruhaneműt. A csendőrség nyomozván, azt Német-Bólyban Wagner György dárdai illetőségű csavargó személyében elcsipette. A tolvaj ugyancsak Szederkényben hasonló módon bemászott Censenek György lakásába s onnan 12 kor. készpénzt és több ingóságot lopott el. Átadták a bíróságnak.

— **(Utcái támadás.)** Jokl Ádám és neje szajki lakosok megtámadták az utcán özv Jung Ferencnét, a földre teperték és ökleikkel annyira elverték, hogy 8 napon belül gyógyuló könnyű testi sertést szenvedett. Jokl és neje a csendőrség által kihallgattatván, azt vallották, hogy azért verték el özv. Jungnét, mert ez uton-utfélen szidalmazta őket.

— **(Sertéstolvaj.)** Schlegel Károly villányi lakos záratlan sertésolából ismeretlen tettes elhajtott három darab sertést, melynek 60 kor. volt az értéke. A csendőrség a tolvajt Borbás Ferenc siklói lakos személyében kinyomozta s a nála talált sertéseket tőle elkobozta. A tolvaj beismerte, hogy ugyanazon éjjel Tauer József villányi lakos sertéseit is el akarta lopni, sőt azokat már ki is hajtotta az

ólból, de a gazda tetten érte őt, aminek folytán kerekét oldott és Schlegel Károlynál próbált szerencsét.

— **(Két szurás.)** Kovács Imre és Fuchs Albert villányi lakosok együtt boroztak a villányi kőbányai csárdában. Mindön azután fizetésre került a dolog, a két cimborá összevesztett, majd dulakodni kezdett egymással, miközben Fuchs a botjában levő törrel két szurást ejtett Kovács Imre mellén. A szenvedett sérülés csak 20 napon tul gyógyul meg.

— **(Házi szarka.)** Mayer János szegzárdi keresekedő észrevette, hogy nagyon fogynak az okmánybélyegei. Első pillanatban nem is akarta elhinni, hogy segédje a tolvaj; de szomoruan kellett tapasztalnia, hogy házi szarkát tart szolgálatában. A csendőrségnek feljelentette a dolgot és a segéd, Rusicska György be is ismerte, hogy 31 darab koronás bélyeget, 5 darab britanika szivart, 13 darab szultán cigarettát, 20 darab írönt és 78 drb. irótollat elkezelt.

— **(Kőtörők vitája.)** Pánki Mihály és Vóh Mihály a bátai uton törték a követ. Pánki figyelmeztette Vóhot, hogy apróbbra törje a követ, mert a mérnök nem veszi át tőle. Vóh aszives figyelmeztetésre olyan szives módon válaszolt, hogy Pánki balkarja eltörött.

— **(A cséplőgép áldozata.)** A minap Kocsolán Kolp János odavaló földmives birtokán szerencsétlenség történt. Ugyanis Kolpéknak Manhálték is segítettek a cséplésnél, mire a gazda elküldte a Manhálték tizenkét éves fiát, hogy a járó cséplőgépet olajozza meg, a fiu,

bár szülei ellenzésére, vakon engedelmeskedett Kolpnak, nem gondolva, hogy valami bajis lehet. És csakugyan a fiu alsónadrágját elkapta a gép és behuzva jobb lábát, a hust talpig lehozta. A szerencsétlen gyermeket Kaposvárra vitték ápolás végett, de felgyógyulásához nem sok a remény.

— **(A hőmérő előtt.)** Egy jól fésült fiatalember állott tegnap délelőtt a Zsigapatika előtt s nézte a hőmérőt — sokáig. Egyszer csak megszólítja társát, a ki mellette állott:

— Mondd csak, kérlek, a bal vagy a jobb fele mutatja ennek a hőmérőnek a meleget? . . .

Mondja aztán még valaki, hogy nem terjed a műveltség és pedig roham léptekkel.

— **(Két almáért.)** Pörös Rozi almát hozott a városba árulni. Szépek voltak az almák nagyon. Nem csoda, ha megkivánta Scher József, bádigos inas. Kért a nénitől egy almát, az nem adott. Ekkor belemarkolt a kosárba s két almát kikapva elfutott. Az asszony utána s sikerült elfognia s a két almáért úgy megverte a szegény inasgyereket, hogy orrán — száján jött a vér. A saját ügyében brutálisan bíraskodó parasztasszonyt felvitték a torony alá.

— **(Szent asszony.)** Módony Jánosné úgy nevezett szentes asszony, már a hogy a parasztság nevezi az előénekes asszonyokat, meg a kik szent képeket, olvasókat, imádságokat árulnak s az ilyenben jobban megbiznak, mint a papjukban. Módony Jánosné azonban e bizalommal rutul visszaélt. Előre szedett be pénzt az ő vásárlóitól, melynek fejében egy gyönyörű szent éneket fognak kapni. Az idő mult, Módonyné a beszedett pénzt elköltötte s az előfizetők mit sem kap-

berivei nép cseveégseivel törödjünk? Különben is, Evonyme kiserőnküi szolgál. Illőbbnek véled te azt, ha mi mindig egyedül sétálnánk ki?

— Nem így vélekedtél akkor, midön távollétem alatt Ormanceyvel egyedül sétáltál ki, — viszonzá Jakab komoran.

Antoinette nem szerette, ha valaki következtetlenségét szemére vetette. Válasz helyett csupán vállat vont, mi Jakabot nagyon boszantotta.

— Kérlek, gondoskodjál arról, hogy Evonyme eszére térjen. — S midön a leánykának az arcán újabb türelmetlenség jelét vette észre, parancsoló hangon mondá:

— Ohajtom, hogy mindez megszűnjék.

Antoinette megrezzent e szigoru hangra; elpirult s kihívó pillantást vetett Jakabra.

— Csak önmagadnak adj ki rendeleteket, — szolt röviden. De alig, hogy e szavakat ajkán kieresztette, már meg is bánta. Az erdész elsápadt s szeme oly bánatos kifejezést öltött, hogy a fiatal leánynak meghatotta a szívet. Látta e vigasztalan tekintetet s megbánva hevességét karjaiba veté magát jegyesének s így szolt — Bocsáss meg nekem: én megbántottalak, én oly rossz vagyok! — A fiatal ember némán szoritotta meg Antoinettének a kezét és mosolygott.

— Ugy van! — folytatá a leány esengő arccal, — én rossz vagyok; de kérlek ne szólj többé oly keményen hozzám: az én igerlékeny, gonosz természetem, mely minden szigorubb hangra föllázad, minden gyöngédebb szónak enged. Kérlek, légy hozzám nyájas és türelmes, Részemről, én is megteszek mindent, hogy megjavulhassak.

szóarámlatot. Megfordult s a szoba küszöbére lépve Jakabot pillantotta meg.

Antoinette, amint az ifjut megpillantotta, tárt karokkal akart elébe futni, de ama boszus pillantás, melyet az feléje vetett, úgy hatott rá, mintha hideg vizet zudítottak volna rá s az öröm kitörését meggátolta.

A zenehangok kalauzolása mellett Jakab nesztele nélkül hatolhatott idáig; azt remélte, hogy Antoinettet egyedül találja s meglepetést okozhat neki. Mikor azonban Evonymet meglátta, ki egész otthoniasan terpeszkedett el a divánon, arcváltozása kiábrándulást árult el. Mindamellet azonban csakhamar erőt vett magán és mosolyogni iparkodott.

A kézszerítés a két szerelmes közt nyájas, de kissé tartózkodó volt. Csak Evonyme fejezte ki hévvel, hangosan az örömét, a nyugodt öntudattal bíró ember bensőségével ölelve meg barátját. Kérdezősködött Jakabtól a családjáról és utjáról. Jakab csak röviden válaszolt. »Még sem távozik?« — gondolta magában. — »Hát nem veszi észre, hogy itt ő felesleges?«

Evonyme maradt, mintha gyökeret vertek volna a lábai. Ugy tetszett neki, mintha a társalgás akadoznék s kötelességének tartotta azt fölleveníteni és vezetni. Végre hazaérkezett Lisle ur s a két vendéget ebédre marasztotta. Duhour Jakab az nap este nem beszélhetett egyedül Antoinettel.

Szerencsére másnap kárpótolhatta magát. Evonyme Val Clavynban maradt s a szeptemberi nap nyájasan sügárgzott, Antoinette meg akarta mutatni jegyesének az erdőt s az egész délelőttöt ott töltötték. A leány nagyon

lak. Egy hívő aztán mégis bátorságot vett magának s feljelentette a szentes asszonyt, ki most törvény elé kerül.

— (Ha már követ akar lenni...)

A választási mozgalmakra jellemző kis epizód játszódott le tegnap a vármegyeháza folyosóján, hova hivatalos komolysággal asitoznak az irodák ajtai. Egy vidéki atyafi kullógott tétován a folyosón s jobb anyag hiányában éppen vármegyei tudósítónk kabátjába kapaszkodott bele ezzel a kérdéssel:

— Ugyan kéröm, hun van az az ur, aki nálunk követ akar lenni?!

Miután a vármegyei hivatalos szobákban nem csak egy ur van, ki szerény vágyat érez egy mandátum után, „saját különünk“ megkérdezte:

— Hát hova való maga atyafi?

— Sásdi vagyok!

Igy aztán a leendő „követség“ helyének problémája meg lévén oldva, a megállított „saját külön“ a sásdi járás jelöltjének a főispán főszomszédságában levő irodájába igazította a magyart, ki megköszönve az utbaigazítást, ilyen magyarázattal szolgált:

— Tetszik tudni, voltaképen a nagyságos alispán urnál lenne dolgom, de hát szívesebben megyek semehébe az urhoz, mert ha már követ akar lenni nálunk, hát muszáj kérni tőle valamit!

— (A magyar királyi fényjelsző) hivatal által megvizsgált és annak próba-jelzésével ellátott finom arany óra-láncok sok százféle gyűrű, legszebb karkötők, finom és valódi briliáns gyűrűk s fülbevalók a legdivatosabb alakban, továbbá rendkívül gazdag választék hosszú női láncokban, melyek legdivosabban vannak készítve és igen jutányosan számítva, Schönwald Imrénél kaphatók. —

Ugyanott mindennemű javítások legjobban készítettnek.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1901. aug. 5. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 759.1 mm. (emelkedő.)

Hőmérsék = 21.8 °C.

> maximuma: 21.7 °C. } tegnap.

> minimuma: 16.7 °C. }

Párányomás: 14.5 mm.

Relatív nedvesség: 75. %.

Harmat pont: 15.5 °C.

Felhőzet: 10. Gum-Str. NW.

Szélirány s erő: N. 3. —

Csapadék 24 órai 0.

Időjelzés, műszerek jelzése nyomán: Vált. felh. csekély csapadékra hajlam.

Dr. Czivér.

Művészet, irodalom.

○ A szobrászati iskola ujjaszervezése. Az épreskerti művésztelepen másfél évtizeddel ezelőtt létesítette Tréfort Agost néhai közoktatásügyi miniszter a magyar királyi szobrásziskolát, melynek vezetésével Strobl Alajos tanárt bízta meg. Az iskola eddig is több tehetséget nevelt a magyar művészetnek, jóllehet, hogy az iskola vezetője nagy mértékű művészi elfoglaltsága miatt nem taníthatta a növendékeket rajzra, tervezésre inkább csak a szellemi vezetésben volt mesterük. Ujabbán az a terv merült föl, hogy az intézetet rendszeres mesteriskolává alakítsák át. Strobl tanár ez

irányban már megtette előterjesztését a közoktatásügyi miniszteriumhoz.

○ A „Zenélő Magyarország“ zongora és hegedűzeneműfolyóirat most megjelent 15. füzeté a következő szép zeneműjanságokat tartalmazza: I. Dóczy József „Nincsen parja galambomnak — Tiszán innen, Tiszán túl“ magyar dalát. II. Lányai Ernő „A jósnő“ jellem darabját. III. Strauss József „A szirén“ Polka mazurkát. IV. Loewe Károly „Az óra“ dalballadát. Ily gazdag tartalommal jelenik a „Zenélő Magyarország“ minden füzeté, miért az minden zongorázó és hegedűsnek, — ki a legjobb magyar dal, műdal, cuplé, salon tánczenét s hegedűjanságokat kedveli — különösen figyelmébe ajánlhatók — annak havonként kétszer megjelenő 10—10 oldalt tartalmazó füzetéi. Egy negyedévben 6 füzet 60 oldal tartalommal 3 korona előfizetésért kapható s előfizetések a most folyó negyedre s egyéb hangjegyekre szóló megrendelések a „Zenélő Magyarország“ (Klökner Ede) zeneműkiadóhivatalába Budapest VIII. József-körut 24. intézendők, a honnan mutatóványlüzetet 60 fillér beküldése ellenében megismerésre bérmentve küldenek.

○ Jézus társasága. A reformáció terjedése idején a katolikus egyház, hogy annál biztosabban ellenszegülhessen az ujonnan reformált vallásfelekezeteknek, önmaga is a vallás reformálásához látott és még egyszer egész Európát áthatotta az erős bibliai kereszténység. Ennek a hive, ennek az alapítója az a nagy férfiú, Don Inigo Lopez de Recalde a Loyolák előkelő családjának akkor legifjabb

élenk és vidám volt, arca ragyogott az örömtől, a mi őt még szebbé tette. Jakabot is egészen elragadta a vidámság, mely e gazdagon megáldott természetből áradozott s elfeledte, amit távolléte alatt szenvedett s a kiábrándulást megérkezésekor.

Antoinette szeliden szemére vetette tegnapi morgorvaságát s az ifjunak nem volt bátorsága az első órák örömeit komoly szavakkal megrontani. Mikor visszatértek, még bensőbb vonzalmat éreztek egymás iránt s a nap boldogságban telt el.

Azonban a legközelebbi napokban újra megjelent Evonyme s részt akart venni beszélgetéseikben és sétáikban. Pillanatra sem jutott eszébe, hogy ő nekik alkalmatlan lehet. Telve amaz áldozatkészségtől, melyre magát szánta, szilárdul eltökélte magát, hogy eltűnik körükből, mihelyt jelenléte gátolni látszék barátjának a boldogságát, csaknem jogosultnak érezte magát, hogy osztályrészt vegyen ama igézetből, a melyet neki Antoinette szemlélése okozott.

Vajjon bűn volt e az, ha ő morzsalékot szedegetett föl ama lakomáról, melyet barátja egész életén át élvezhetett? Hiszen mint szerény vendég, nem akar ő senki-nek a terhére lenni s megvonul a macskaasztalnál is. Ő e türelemben kárpótlást és jutalmat keresett önmegtartózkodásért; így aztán olykor, midőn a szerelmesek társaságában volt, a lemondás elegikus arcát öltötte föl, mi nagyon mulatságos látvány volt. Néha, sétáik alatt, midőn Antoinette és Jakab karöltve mentek, nagyon sóhajtott, feltűnőleg távol maradt s szomorú pillantást vetett a jegye-ek felé, mely mintegy ezt látszott tolmácsolni:

„Csak ti legyetek boldogok anélkül, hogy velem törődnétek. Én mindenről lemondtam.“

Néha meg épp az ellenkező tulságba csapott át, a legékesebb bókokkal halmozva el Antoinettet s rendkívüli előzékenységet tanusítva iránta. Oly buzgó gavallérjának mutatta olykor magát, hogy Antoinette megmosolyogta azt, mig Jakabnak a homlokára sötét felhő vonult. Ha aztán ügyetlenségét észrevette s azt helyre akarta ütni, az erdészt fogta elő, változatlan barátságot esküdözve neki is elérzékenyülve tett fogadását oly kézzsoritással pecsételte meg, mely körülbelül ezt jelentette: „Légy nyugodt, már minden elmúlt; én lemondtam.“

Ez áldozatkészséget mutató arc je platói nyögdecseles és elfojtott sóhaj türelmetlenné tette Jakabot s csaknem kétségbe ejtette.

— Nem utazik-e el Evonyme mostanában Párisba?

— kérdezte egy este Antoinettet.

— Nem hiszem, hogy lakodalmunk előtt elutazik, — viszonzá a leány; midőn azonban látta, mily savanyu képet vágott Jakab, nevetve kiáltott fel: — Hát boszant az téged? Csak nem leszel talán feltékeny Evonyme miatt.

Jakab, a nélkül, hogy az utolsó kérdésre válaszolt volna ama véleményét fejezte ki, hogy az a szívós kitarítás, a melylyel Ormancey közékük tolakodik, legalább is figyelmetlenség. — Egyébiránt — tevé utána. — az ilyesmi igen kellemetlen megjegyzésekre adhat alkalmat a gonosz nyelveknek s Evonymenek ezt kellene látnia.

— Ej, — szólt Antoinette, ellenmondási vágytól ingerelve, — ez nagyon kisvárosias nézett! Ugyan édes Jakabom, mi szükségünk van nekünk arra, hogy az au-

sarja. 30 éves korában Pampelona védelmé-
nél egy ágyugolyó szétzúzta jobb lábát, a balt
pedig egy rádülő fal törte el. Francia fogságba
került, a hol jól bántak vele és ő kényszerű
nyugalmát olvasással, kivált legendák olvasá-
sával töltötte. Még mindig katona akart lenni,
de már a Krisztusé, szolgálni akart egy szép
szüzet, de már az egyházat. Így tért a téritők
utjára és így lón alapítója a világhírű Jézus-
társaságnak. Erről a társaságról, működéséről,
óriási, világra szóló hatalmáról sokat és szé-
pen ír a Nagy Képes Világtörténet most meg-
jelent 128. füzeté. A 12 kötetes nagy munka
szerkesztője dr. Marczali Henrik, egyetemi
tanár. Egy-egy kötet ára diszes félbörkötésben
16 korona; füzetként is kapható 60 fillér-
jével. Megjelen minden héten egy füzet. Kap-
kító a kiadóknál (Révai Testvérek Irod. Int.
Rt. Budapest, VIII., Üllői ut 18. sz.) s minden
hazai könyvkereskedés utján.

○ Az állatok világa. A Brehm-féle
munkából, amelynek magyar kiadása mindin-
kább nagyobb feltűnést kelt, a 31-ik füzet is
elhagyta a sajtót. Ebben a szintén szépen il-
lusztrált füzetben a medve-félékről szóló rész
az északamerikai mosómedve ismertetésével
véget ér s az uszólábuakra kerül a sor. Az
állatok világa a Légrady testvérek kiadásában
füzetként jelenik meg, igen tetszetős szöve-
gekkel, valamint fekete és színes műmellék-
tekkel. Egy füzet ára 80 fillér. Megrendelhető
akár a kiadóhivatalban, (Váci körút 78.) akár
pedig a könyvkereskedésekben.

Törvénykezés.

§ Gondnokság alá helyezés. A szeg-
zárdi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy
Amerein Mihály 26 éves, r. kath., nős, nap-
számos, értényi születésű és lakos gondnokság
alá helyeztetett.

Tanügy.

Játék-délután.

Pécsett, 1901. augusztus hó 5.

Feltűnés nélkül, de hatásában annál mé-
lyebbre és messzebbre terjedőleg került ki
Wlassics Gyula közoktatásügyi minisztertől a
a legutóbbi napokban ismét egy okos rende-
let, mely a középiskolák felső, most tehát
már összes osztályai számára kötelezővé teszi
a játék-délutánt.

Minden szülő, a ki napról-napra látja,
hogy gyermekét a sok tanulás és ülés, testi
fejlődésében mennyiben hátráltatja, megelé-
gedéssel tapasztasztalta már eddig is és kon-
statalja újból is, hogy Wlassics Gyula a testi
nevelést elhanyagoltságából az észszerű kultu-
rális megérdemelt fokára emelte.

Az ép testben lakozó ép lélek egészségi
és nevelési alapelvét ma már mindenki belátja.

Mi teszi az angolt a világ első nemze-
tévé? Bizony, ha igazi gyökerére megyünk a
dolognak, legelső sorban és legelőképen: pá-
ratlan egyszerű fizikuma. A kinek nincs alk-
alma erről közvetlenül a helyszínén meggyő-
ződni, az lapozza át hétről-hétre az angol
képes lapokat, a melyek illusztrációi csak úgy
hemzsegnek a szemgyönyörködő ítető torra, uszó,
eyező stb. versenyek jeleneteitől.

A németek szintén fölismerték a testgya-
korlás előnyeit s a testedzés, erőfejlesztés ter-
rén pár évtized alatt odavitték, hogy ma már
méltán versenyre kelhetnek angolszász test-
véreikkel.

Nálunk Wlassics Gyula nevéhez fűződik
az e téren való határozott és sikerre vezető
reform. Az ő érdeme, hogy ifjuságunk testi
nevelése a szellemeivel karöltve együttesen
halad.

E célból nagyon helyesen, mindenekelőtt
a szellemi túlterhelésen segített, kiküszöböl-
vén a tananyagból a fölöslegeseket, a mi nél-
kül a közoktatás színvonala nem süllyed. —
Azután meg a testi fejlesztésre irányította
figyelmét és sok üdvös intézkedést léptetett
életbe e téren.

Ilyen a kötelező játék délután intézménye
is, a mely az alsó osztályokban teljesen bevált
s most ime meghonosított az egész vonalon.
Mindezek pedig annál becsesebb lépések,
mert a fizikumon kívül a gyermekmorál jóra
is a legjótékonyabb hatással vannak.

VASUTI MENETREND.

Érvényes május 1-étől.

PECSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:03	11:10
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:13	3:36	11:42
(B.-Szt.-Lőrinczről indul)				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:50)				
B.-Sellyére érk.	6:04	10:34	4:59	
Uj-Dombóvár érk.	9:57	1:34	5:01	1:34
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15, szv. 4:47				
(Báttaszék felé sz. v. 3:19 tv. sz. sz. 2:30)				
Uj-Dombóvárról ind. 10:04 2:32 5:21 2:56				
Budapestre k. p. u. é. 1:25 8:00 8:35 8:20				
	Sz. v.	V. v.	Sz. v.	
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé 3:03 8:28 6:47				
B.-Szt.-Lőrincz 3:36 9:06 7:26				
Szigetvár	4:42	13	9 8:02	
Kaposvárra indul	V. v. 5:15	V. v. 11:10.		
	érkezik	8:21	2:49	
Barcs	5:14	10:56	9:00	
N.-Kanizsa	1:26	11:52		
Bécs	9:35	8:50		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:42	12:30	4:23	8:35
Üszögh érk.	6:56	12:43	4:37	8:58
Villány	6:48	1:29	5:24	9:38
Mohács felé sz. v. 7:06 szv. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 10:05				
Mohács érk. 7:50 11:35 2:39 10:49				
Villány ind.	6:53	1:34	5:29	9:43
Eszék	8:07	2:45	6:45	11:01

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé min-
den szerdán pénteken és vasárnap indul előtte való este
10 óra, fölfelé minden péntek, vasárnap és kedden 2:00

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul napon-
ként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 9:55

Mohács-Budapesti vonal; naponként Mohácsról indul
d. 11 órakor, Budapestre érkezik éjjel 1 ó. 20 éjjel.

Idegenek Pécsett.

— Augusztus 3. és 4. —

Aranyhajó-szálló Pollák József, utazó, Bécs.
— Lichtenstein Oszkár, utazó, Bécs. — Jekler Pál,
utazó, Solingen. — Márczy Gyula, járásbíró, Sásd.
— Deutsch József, utazó Bécs. — Klein Armin, utazó,
Bécs. — Felle Gyula, utazó, Grác. — Leitersdorfer
József, vállalkozó, Tolna.

Vadember-szálló. Neuser József, marhake-
reskedő, Kaposvár. — Dr. Simon Sándor, ügyvéd, Kesz-
thely. — Csoknyai Márton, utazó, Sopron. — Szabó
Gyula, jegyző, B.-Vaszar. — Járol Ferenc, lókereskedő,
Klattan. — Meiner Vitmos lókereskedő, Csáktornya.
— Mesztiez Ferenc, utazó, Budapest. — Günsberger
Miksa, kereskedő, Kisetvo. — Schneider Hugó, utazó,
Bécs. — Szewald Mór, bérlő, Tamási. — Keichner
Izsák, marhakereskedő, Breganz. — Schillay N., föld-
birtokos, Kaposvár. — Pizsk József, utazó, Budapest.
— Mezzin S., borkereskedő, Pesino.

Mátyás király-szálló. Steinbock M. keres-
kedő, Dombóvár. — Deutsch Miksa, kereskedő, Szom-
bathely. — Pápai Ignác, kereskedő, Győr. — Némethy
József, kereskedő, B.-Monostor. — Braun József, igaz-
gató és családja, Szombathely. — Kohn Mór ügynök,
Szigetvár.

Magyar király-szálló. Nagyné Szeder Jolán,
magánzónó, Halas. — Csernák Sándor, főaknász,
Szászvár.

Nádor-szálló. Furkó József, magánzó, Csurgó.
— Vivaldi József, kereskedő, Mantua. — Adami Emil,
kereskedő, Mantua. — Kárász Gábor, magánzó, Szi-
getvár. — Hamulyák Gyula, gazdatiszt, Daróci-pusztá.
— Fodor L., magánzó, Fencanci. — Dóry Sándor,
hivatalnok, Szegzárd.

Vadászkürt-szálló. Vajda István, magánzó,
Somogy-Szobb. — Papp István, kereskedő, Zenta. —
Szakály István, kereskedő, Zenta. — Halász Károly,
kereskedő, Budapest. — Engel Simon, kereskedő,
Paks. — Kohn Mór, kereskedő, Siklós. — Király Dezső,
tanító, Meződ. — Marino Antonio; Mougai György;
Marino Placido; Garoldo Antonio; Ventusa Antonio;
lókereskedők, Mantua.

Közgazdaság.

Cséplés után.

— A földmivvelésügyi miniszter jelentése. —

Pécs, 1901. augusztus 5.

Minél előbbre haladt az aratási munka,
s minél több kereszt állott már a mezőn, a
melyet sok helyen még az utóbbi időben is
gyakori jégverés, felhőszakadás és záporosó
károsított, annál inkább kitűnt, hogy az idej
gabonatermés csak igen kevés helyen telöl
meg a gazda reményeinek. Látható volt ugyan
már hetek előtt is, hogy a termés várakozá-
sokon alul fog maradni, de arra kevesen vol-
tak elkészülve, hogy a kereszték, illetőleg ké-
vék oly kevés magot adjanak, mint a hogy
ezt, sajnos, a cséplések eredményei szélteben
tanúsítják.

A buzatermés ismét rosszabbodott. A
mult évi 38,434.181 métermázsza terméssel és
a július 25-iki 35,164.500 métermázsza ter-
mésbecsléssel szemben a mai 34,875.500 mé-
termázsát mutat ki, vagyis 3,598.671 méter-
mázsával kevesebb termést várunk, mint a
tavalyi volt. — A rozstermés kilátásai vala-
mivel kedvezőbbek. A rozstermést a jelentés
11,507.200 métermázsára becsüli, a mi a mult
évi 11,128.120 métermázsához képest 378.980
métermázsával javult, ellenben a július 20-iki
becsléssel szemben 97.800 métermázsával
rosszabb.

Árpatermelésünk a tavalyi 11,730.828
métermázsával szemben 10,128.400 métermá-
zsát ígér.

Zabból pedig 9,652.800 métermázsát vá-
runk a július 25-iki 9,693.100 métermázsza
becsléssel és a tavalyi 10,297.093 métermázsza
terméssel szemben.

Az őszi és tavaszi buzával bevetett
5,877.378 holdról az eddig megejtett próba-
cséplések eredményei, — illetve a gazdasági
tudósítókól és a miniszterium szakközvegeitől
beérkezett adatok alapján hozzávetőleg vala-
mivel kevesebbet, mint 35 millió métermázsza
buzát arattak, vagyis az országos átlagban
kat. holdankint elért eredmény nemcsak hogy
meg nem üti az eredetileg remélt 6 méter-
mázsát, hanem valamivel azon alul maradt.

És így a legutóbbi becsléssel szemben
ismét csökkenést jeleznek a gazdasági tudó-
sítók. A mult évi eredménnyel szemben te-
hát az idej termés körülbelül 10 százalékkal
kisebbs emellett még az idén a jó minőségű
buza is sokkal kevesebb, mint 1900-ban volt.

□ Uj halastavak. Esztergomból jelen-
tik a Bud. Lev.-nek, hogy a primási uradalom

mocsai birtokán újra lesz berendezve az ős erejű, régi eredetű halastó, mely évek során kiszáradt. — Somogy megyében pedig *Széchenyi Bertalan* gróf birtokán 150 kat. hold. terjedelmű új halastavat készítenek. A földművelési miniszter utasította az országos halászati felügyelőt, hogy a felvételekre és tenyésztésre vonatkozó munkálatoknál álljon tanácsos rendelkezésre.

□ **Allatjárványok.** Mint értesülünk, a pécsi járás *Kis-Kozár*, a pécsváradi járás *Hidör*, ugyanezen járás *Ellend*, valamint ugyancsak a pécsváradi járás *Himesháza* községeiben a sertésállományban fellépett sertésjárványok megszűntek s a községek az elrendelt zárlat alól felmentettek.

□ **Vasuti szükségletek vidéki beszerzése.** Rendszeresen küzdenek a kereskedelmi és iparkamarák azért, hogy az állam és az állami intézmények szükségleteinek beszerzését a lehetőségig decentralizálják. Ezt kérték a m. kir. államvasutak beszerzéseire vonatkozólag is és a kamarák küldöttei együtt tanácskoztak a Máv. igazgatóság illetékes osztályfőnökével azon megoldások fölött, milyen arányulag lehet és kell decentralizálni a beszerzéseket. Ma érkezett meg a pécsi kereskedelmi és iparkamarához *Hegedüs Sándor* miniszter leirata, mely mellett közli, amit egyelőre elrendelt a leltári készletek üzletvezetőségként való beszerzésére vonatkozólag.

TÁVIRATOK.

— **Lázadás a rendőrség ellen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kolozsvárott az éjjel az újabb rendőri brutalitások miatt a *közönség megostromolta a városházát s beverték az ablakokat.* Két század katonaság vonult ki a rend helyreállítására. A tüntetők beverték *Deák Pál* rendőrfőkapitány ablakait; *behatoltak a lakásába és mindent összeromboltak.* A katonaság tapintatosan rendet csinált. Ma a helyettes polgármester bejelentette a bizottsági értekezletnek, hogy *a főkapitányt szabadságolta;* helyettesévé felkérte *Polc Rezső* bizottsági tagot. Ez alatt a tömeg újból beverte a városháza több ablakát. Katonáságot hívtak s a belügyminisztertől csendőrséget kértek, mert *a rendőrök nem mertek az utcára menni.* A helyzet veszedelmes. A közönséget plakátokon intik nyugalomra.

— **Szilágyi Dezső képtára.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Szilágyi Dezső* örökösei felkérték *Szalay Imre* muzeumi igazgatót, hogy jelöljön ki szakértőt az elhunyt képeinek megbecsülésére. A kormány több képet meg fog venni.

— **Felrobbant ágyugolyó.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Örkenyben a lövőgyakorlaton négy játszó fiú egy ágyugolyót talált, a melyet felrobbantottak és természetesen súlyosan megsérültek. A Rókus-kórházba Budapestre vitték őket, hol *Gassik András meghalt, a többi sebesülése életveszélyes.*

— **Megvert lázadók.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Carracaban a lázadók *kilencszáz embert, vésztettek s visszaverték őket.*

— **A fürdés áldozata.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Waldhauer Antal,* géplakatos tegnap Ujpesten fürdött. Fürdés közben az ár elragadta és a Dunába fult. Holttestét ma kifogták Ujpesten, az esztergomi vasuti hid mellett.

— **Életunt asztalos.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap délelőtt *Nagy József,* 20 éves asztalossegéd Budapesten a *Ferenc József rakpartról* a Dunába ugrott. Még élve kimentették. A mentők a Rókusba szállították.

— **Hajó összeütközés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az orosz hajótársaság *Potemkin* nevű gőzhajója *Nikolajevbe* menet összeütközött a *Kuszalka* nevű személyszállító gőzessel, a mely nagyon megsérült. A *Kuszalka* utasait a *Potemkin* a felvette és *Nikolajevbe* vitte.

— **Nagy tüzvész.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Nikolszkoje* faluban, a tasbovi kerületben, az éjjel 106 tanya leégett.

— **A német császár utazása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Vilmos császár* tegnap délelőtt a *Hohenzollern* yachttal *Kielbe* érkezett. Megérkezésekor a kikötőben levő hajók agyulovésekkel üdvözölték, azután *Boster* tengernagy, a városi parancsnok és *Dürr* alezredes a yachtra mentek a császár üdvözlésére.

— **Nagybeteg özvegy császárné.** *Kronbergből* ma jelentik, hogy *Frigyes császár* özvegyének ereje folyvást fogy. *Vilmos császár* nevével odaérkezett. *Londonból* írják, hogy *Edvárd király* ma *Kronbergbe* utazik a beteg császárnéhoz.

— **Gyilkos vihar.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Pétervárott a *III. Sándor Imperator* pécéloshajót tegnap a nagy viharban vizrebocsátották. A vizrebocsátás alatt a szél letépte az emelődarun a kitűzött lobogót, a melynek nyele agyon ütött egy tisztet és egy kadetot, egy kadét pedig súlyosan megsérült és a hajó parancsnoka, két kadét és egy rajzoló könnyű sérülést szenvedett.

— **Megszűnt pestis-zárlat.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bukarestben az egészségügyi tanács megszüntette a *Mitlenéből,* *Törökország európai és ázsiai partvidékről,* a *Fekete tenger,* a *Márvány tenger* és a *Földközi tenger* mellékéről érkező árukra nézve elrendelt rendszabályokat. Ezentúl csak az *Egyiptomból,* *Port Saidból,* *Alexandriából,* *Konstantinápolyból,* *szmirnai öbölből* és *Khioszból* érkező szállítmányokra alkalmazzák a vesztzár.

— **Választások Szerbiában.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap reggel kezdődtek meg országszerte a szkupstina-választások. A lakosság részvétele rendkívül élénk. 285,000 választó közül a választás napjáig 262,249 vette ki szavazólapját. A mióta Szerbiában alkotmányos élet van, még soha ennyi választó nem vett részt a választáson.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

ZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

Hirdetések

HIRDETMÉNY.

Baranya-Monostor község tulajdonát képező

korcsmaház

összes melléképületeivel és egy hold kerttel együtt, **1901. augusztus hó 25-én d. e. 8 órakor** Baranya-Monostor község tanácstermében megtartandó nyilvános árverésen, **1902. évi január hó 1-től 1904. évi december hó 31-ig terjedő időre,** haszonbérbe adatik.

Az árverési feltételek a község elöljáróságánál megtekinthetők.

Kelt Baranya Monostoron, 1901. évi augusztus hó 1. napján.

Az előljáróság.

622. sz.
1901.

Viszló község előljáróságától.

HIRDETMÉNY.

Viszló község előljárósága ezennel közhirrre teszi, hogy a község tulajdonát képező

korcsmaház

a hozzá tartozó 1/4 telek és 4 drb. szarvasmarha legeltetési jog **1902. évi január hó 1-étől 1904. évi december 31-ig terjedő 3 évre** Viszlón, a község tanácstermében **1901. évi augusztus hó 11-én d. e. 9 órakor** nyilvános árverésen bérbe fog adatni.

Kikialtási ár 800 korona; bánatpénz 160 korona.

Egyéb feltételek Viszlón, az előljáróságnál megtudhatók.

Kelt Viszlón, 1901. évi július 29-én.

Kovács Ferenc
bíró.